

Bruxelles, den 14. februar 2017
(OR. en)

6128/1/17
REV 1

JAI 102
COPEN 37
GENVAL 10
EUROJUST 22
ENFOPOL 59
ENFOCUSTOM 31

FØLGESKRIVELSE

---

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	11501/16
Vedr.:	Praktisk vejledning om fælles efterforskningshold

I bilaget følger til delegationerne en praktisk vejledning om fælles efterforskningshold (JIT'er) som forelagt af JIT-netværkets sekretariat. Vejledningen er udarbejdet af JIT-netværket i samarbejde med Eurojust, Europol og OLAF. Den forbedrer den tidligere JIT-håndbog i lyset af de praktiske indhøstede erfaringer og indeholder den ajourførte JIT-modelaftale¹.

---

¹ EUT C 18 af 19.1 2017, s. 1.

FÆLLES EFTERFORSKNINGSHOLD

Praktisk vejledning

Indhold

1. Formål	4
2. Begrebet JIT'er og retlig ramme	4
2.1. Definition.....	4
2.2. Retlig ramme	5
3. Oprettelse af et JIT	6
3.1. Et JIT til hvilken sag?	6
3.1.1. Egnede sager	6
3.1.2. Praktiske overvejelser	7
3.2. JIT-aftalen.....	8
3.3. Holdets struktur	8
3.3.1. Holdets sammensætning.....	8
3.3.2. Holdets deltagere.....	9
3.4. Underretning af Eurojust om oprettelsen af et JIT.....	9
4. JIT'ets virkemåde	9
4.1. Retlig ramme	9
4.2. Planlægning og koordinering af operationelle aktiviteter	10
5. Afslutning af JIT'ets arbejde og evaluering	11
BILAG	12
Bilag I – Ofte stillede spørgsmål	12
1. Hvad er de vigtigste praktiske skridt til oprettelse af et JIT?	12
2. Kræver JIT-sager mere tid og flere ressourcer end andre grænseoverskridende sager?	12
3. Er JIT'er hensigtsmæssige til hastesager?.....	13
4. Har et JIT et "ledende land"?	13
5. Er Eurojusts eller Europols inddragelse i et JIT obligatorisk? Hvad kræves der for at være berettiget til EU-finansiering? Kan andre organer deltage?	14
6. Bør der foregå national efterforskning i samtlige berørte stater, for at der kan oprettes et JIT?.....	14
7. Bør hver part i aftalen udpege en JIT-leder?.....	15
8. Kan der udpeges flere JIT-ledere for den samme stat?	15
9. Kan andre end retshåndhævende eller judicielle myndigheder deltage i JIT-operationer?	16
10. Hvordan udveksles oplysninger og bevismateriale inden for et JIT? Hvordan afspejles denne udveksling i nationale retssager?	16
11. Hvordan kan oplysninger og bevismateriale indsamlet før JIT'ets oprettelse udveksles?.....	17
12. På hvilke betingelser kan bevismateriale indsamlet af et JIT antages ved nationale retter?	17
13. Hvordan præciseres krav om offentliggørelse hidrørende fra JIT-partnersnes nationale lovgivning?	18
14. Hvordan deles bevismateriale indsamlet som led i gensidig retshjælp inden for et JIT?	18
15. Udelukker JIT'et anvendelse af andre instrumenter til politisamarbejde og retligt samarbejde?.....	19

Bilag II – EU-agenturers og -organers støtte til JIT'er	20
1. Eurojust.....	20
1.1. Opgave og mandat.....	20
1.2. Eurojusts nationale medlemmers deltagelse i et JIT	21
1.3. Eurojusts støtte til JIT'er.....	21
2. Europol	22
2.1. Europol's opgave og struktur	22
2.2. Retsgrundlag – Europol's deltagelse i JIT'er.....	23
2.3. Europol's operationelle støtte til JIT'er	23
3. OLAF	24
3.1. Opgave og mandat.....	24
3.2. Retsgrundlag for OLAF's deltagelse i et JIT.....	25
3.3. OLAF's støtte til JIT'er.....	26
BILAG III – JIT-modelaftale	28
BILAG IV – Tjekliste til planlægning og koordinering af operationelle aktiviteter	38
1. Generelle spørgsmål.....	38
2. Kriminalitetsspecifikke spørgsmål	39

1. Formål

Formålet med denne praktiske vejledning er at give praktikere oplysninger, vejledning og råd om oprettelsen af fælles efterforskningshold (JIT'er). Den er udarbejdet af JIT-netværket – i samarbejde med Eurojust, Europol og OLAF – og forbedrer den tidligere *JIT-håndbog* i lyset af de indhøstede praktiske erfaringer.

JIT-netværket

EU's netværk af nationale eksperter for fælles efterforskningshold (JIT-netværket) blev oprettet i 2005 for at fremme praktikeres brug af JIT'er. Hver medlemsstat har udpeget en eller flere nationale eksperter, som repræsenterer både de judicielle (dommere, anklagere, justitsministerier) og de retshåndhævelsesmæssige (politifolk, indenrigsministerier) dimensioner af et JIT. På nationalt plan fungerer eksperterne som kontaktpunkter, som praktikere, der ønsker at oprette et JIT, kan henvende sig til for at få råd. Som medlemmer af JIT-netværket har de ekspertviden om, hvordan JIT'er i deres medlemsstat fungerer, og de har adgang til oplysninger om de praktiske forhold vedrørende JIT'er med andre medlemsstater. Sekretariatet, som Eurojust har huset siden 2011, fremmer, støtter og stimulerer aktiviteterne i JIT-netværket.

Hvis du har brug for at kontakte din(e) nationale JIT-ekspert(er), kan du konsultere de tilgængelige nationale kanaler (intranet osv.). Hvis du ikke kan finde de nødvendige oplysninger, kan du sende en e-mail til jitsnetworksecretariat@eurojust.europa.eu.

2. Begrebet JIT'er og retlig ramme

2.1. Definition

Et fælles efterforskningshold er et internationalt samarbejdsredskab, der er baseret på en aftale mellem to eller flere staters kompetente myndigheder – både judicielle (dommere, anklagere, undersøgelsesdommere ...) og retshåndhævende – som er indgået for et begrænset tidsrum og med et bestemt formål for at foretage strafferetlig efterforskning i en eller flere af de berørte stater.

I forhold til traditionelle former for politisamarbejde og retligt samarbejde har JIT'er følgende fordele:

- JIT'er giver mulighed for at indsamle og udveksle oplysninger og bevismateriale direkte uden at skulle bruge traditionelle kanaler for gensidig retshjælp. Oplysninger og bevismateriale, der er indsamlet i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor holdet opererer, kan deles (udelukkende) på grundlag af JIT-aftalen, og
- *medlemmer, der er udlånt* til holdet (dvs. medlemmer fra en anden stat end den, hvor JIT'et opererer), har ret til – inden for de rammer, der gælder i henhold til national lovgivning og/eller er fastlagt af JIT-lederen – at være til stede ved og deltage i efterforskningsmæssige foranstaltninger, der gennemføres uden for deres hjemland.

Af disse årsager udgør JIT'er et meget virkningsfuldt og effektivt samarbejdsredskab, som letter koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, der foregår parallelt i flere stater.

2.2. Retlig ramme

EU's retlige ramme for oprettelse af JIT'er mellem medlemsstaterne findes i artikel 13 i EU's konvention om gensidig retshjælp fra 2000¹ og i rammeafgårelsen om fælles efterforskningshold fra 2002². I dag har samtlige medlemsstater gennemført det ene eller begge disse retsgrundlag.

Den europæiske efterforskningskendelse kan ikke anvendes til at anmode om oprettelse af et JIT³.

JIT'er kan også oprettes på grundlag af andre internationale instrumenter, navnlig sammen med og mellem de kompetente myndigheder i lande uden for Den Europæiske Union. Følgende instrumenter indeholder et retsgrundlag for oprettelse af JIT'er:

- aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om anvendelsen af visse bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og 2001-protokollen hertil⁴
- artikel 5 i aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp⁵
- artikel 27 i konventionen om politisamarbejde for Sydøsteuropa⁶, som finder anvendelse mellem flere medlemsstater (Østrig, Bulgarien, Ungarn, Rumænien, Slovenien) og lande på Balkan (Albanien, Bosnien-Hercegovina, FYROM, Moldova, Montenegro, Serbien)
- artikel 20 i anden tillægsprotokol til den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager⁷

---

¹ Konvention om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 197 af 12.7.2000, s. 1). Findes [her](#).

² Rådets rammeafgårelse af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold (EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1). Findes [her](#).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager (EUT L 130 af 1.5.2014, s. 1). Findes [her](#).

⁴ EUT L 26 af 29.1.2004, s. 3.

⁵ EUT L 181 af 19.7.2003, s. 34.

⁶ Registrering hos De Forenede Nationers sekretariat: Albanien, den 3. juni 2009, nr. 46240, *jf.* <http://www.pccseesecretariat.si>.

⁷ CETS nr. 182, *jf. see* <http://www.conventions.coe.int/?lg=fr>.

- artikel 9 i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer⁸
- artikel 19 i FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet⁹
- artikel 49 i FN's konvention mod korrupsion¹⁰
- bilaterale aftaler mellem de berørte stater.

Ikke alle ovennævnte instrumenter finder anvendelse mellem de samme lande. Det kan derfor være nødvendigt at henvise til flere af disse retsgrundlag i JIT-aftalen, når der er tale om JIT'er, der omfatter lande uden for EU. Endvidere kan indholdet af bestemmelserne vedrørende JIT'er, som kan variere fra et instrument til et andet, berettige, at der i selve JIT-aftalen indføres særlige ordninger – som supplerer det eller de anvendte instrumenter.

Konklusionerne fra det 10. årlige møde i JIT-netværket af nationale eksperter kan konsulteres for at få et overblik over de særlige udfordringer for JIT'er, der omfatter lande uden for EU, og mulige løsninger.

3. Oprettelse af et JIT

EU-praktikere, der ønsker at oprette et JIT, kan let få ekspertråd og -vejledning ved at kontakte den eller de nationale JIT-eksperter, der er udpeget i deres medlemsstat. De kan også anmode om støtte fra Eurojust og/eller Europol til at vurdere, hvorvidt sagen er egnet, og fastlægge de retlige/praktiske skridt, der skal tages for at oprette JIT'et¹¹.

3.1. Et JIT til hvilken sag?

3.1.1. Egnede sager

EU's instrumenter beskriver to særlige situationer, hvor der kan oprettes et JIT:

- **Krævende grænseoverskridende efterforskning:** Et JIT kan oprettes, "hvis en medlemsstats efterforskning af strafbare handlinger nødvendiggør en vanskelig og krævende efterforskning, der har forbindelse til andre medlemsstater".
- **Indbyrdes forbundne efterforskninger, der kræver koordinering:** Et JIT kan oprettes, "hvis flere medlemsstater er i færd med at efterforske strafbare handlinger, der som følge af sagens omstændigheder kræver, at de berørte medlemsstater koordinerer og afstemmer deres indsats".

Der findes lignende bestemmelser i flere af de øvrige ovennævnte instrumenter (konventionen om politisamarbejde for Sydøsteuropa, Europarådets protokol).

⁸ De Forenede Nationers traktatsamling, bind 1582, s. 95, jf. <http://www.unodc.org/unodc/en/commissions/CND/conventions.html>.

⁹ De Forenede Nationers traktatsamling, bind 2225, s. 209, jf. <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CTOC/index.html>.

¹⁰ De Forenede Nationers traktatsamling, bind 2349, s. 41, jf. <http://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/index.html#UNCACfulltext>.

¹¹ Nærmere oplysninger om den operationelle støtte fra Eurojust og Europol findes i bilagene.

3.1.2. Praktiske overvejelser

Ud over retlige krav omfatter vurderingen af behovet for et JIT også praktiske overvejelser, hvoraf nogle er anført nedenfor:

- de efterforskede kriminelle netværks/kriminelle aktiviteters kompleksitet og eventuelt avancerede form
- antallet og kompleksiteten af de efterforskningsmæssige foranstaltninger, der skal udføres i de berørte stater, og
- graden af sammenhæng i efterforskningen mellem de berørte stater.

I forbindelse med langt de fleste sager, hvor der oprettes JIT'er, foregår der parallel efterforskning i de berørte stater. Der er imidlertid ikke nødvendigvis altid indledt efterforskning i samtlige berørte stater, når det overvejes at oprette et JIT (men kun i en eller flere af dem). I sådanne situationer er det første skridt ofte at sørge for, at der indledes national efterforskning i de øvrige berørte stater.

Når den *nationale efterforskning* allerede er i gang, kan det betyde noget, *hvilken fase den er i*: Navnlig kan de nationale myndigheder være mere tilbøjelige til at deltage i et JIT, når deres efterforskning stadig befinder sig i en forholdsvis tidlig fase, og når efterforskningen i andre lande er i nogenlunde samme fase.

Når der i sagen er forbindelser mellem mere end to lande, tages der også hensyn til, *hvor involverede de hver især er*: Som et første skridt bliver man nogle gange enige om ikke at oprette et JIT mellem samtlige berørte lande, men mellem de mest involverede, mens samarbejdet med de øvrige vil foregå via gensidig retshjælp.

Hvis et eller flere lande ønsker at tilslutte sig JIT'et på et senere tidspunkt, er det altid muligt at ændre den oprindelige aftale.

Derfor anbefales det, at de retshåndhævende og judicielle myndigheder fra de stater, der overvejer at oprette et JIT, mødes for at drøfte spørgsmålet *så tidligt som muligt*, inden der udarbejdes et formelt forslag og en formel aftale.

Eurojust og Europol kan spille en central rolle i denne sammenhæng ved – på operationelle møder eller koordineringsmøder – at give de nationale myndigheder mulighed for at:

- få et mere fuldstændigt internationalt billede af sagen
- drøfte, om det er tilrådeligt at indlede parallelle efterforskninger, og hvordan det kan gøres, med henblik på at oprette et JIT, og
- afklare de nationale krav vedrørende indgivelse af en formel anmodning om oprettelse af et JIT (som i nogle stater er en forudsætning for oprettelsen)¹².

---

¹² Jf. artikel 13, stk. 2, i EU's konvention om gensidig retshjælp fra 2000. I praksis kræves der sjældent indgivelse af en formel anmodning. Specifikke oplysninger om national gennemførelseslovgivning – også hvad angår dette spørgsmål – findes i *JIT-netværkets lukkede område*, der er en webplatform, som forvaltes af JIT-netværkets sekretariat, og som EU's judicielle og retshåndhævende myndigheder kan få adgang til. Anmodning om adgang sendes til e-mailadressen jitsnetworksecretariat@eurojust.europa.eu.

3.2. JIT-aftalen

Der er udarbejdet en modelaftale¹³, som skal lette oprettelsen af JIT'er. Dette dokument kan hentes på alle officielle sprog og i redigerbart format på Eurojusts og Europols websteder.

JIT-modellen repræsenterer et fælles *ikkebindende grundlag*, som praktikere kan tilpasse til de særlige behov i de enkelte sager. Standardbestemmelserne bliver således af og til omformuleret for at afspejle kravene i national lovgivning eller ad hoc-ordninger. Modelaftalen er også forsynet med en nyttig liste, som omfatter de fleste af de spørgsmål, der skal løses, for at et JIT kan udføre sine aktiviteter på en sikker måde.

I praksis anvendes EU-modellen i forbindelse med langt størstedelen af JIT'erne, der oprettes mellem EU's medlemsstater. Modellen har desuden vist sig at være tilstrækkeligt fleksibel til, at den kan danne grundlag for drøftelser med lande uden for EU, når blot der foretages visse tilpasninger til de forskellige retsgrundlag. Nogle medlemsstater har også udarbejdet bilaterale modelaftaler, som kan medvirke til at foregribe spørgsmål, der sandsynligvis vil opstå i den specifikke sammenhæng, og kan sætte skub i drøftelserne om indholdet af JIT-aftalen.

Efter at der er opnået principiel enighed om at oprette et JIT, kan Eurojust bistå med udarbejdelsen af JIT-aftalen og drøftelserne – via de berørte medlemsstaters nationale medlemmer – om hvilke bestemmelser, der skal til for at supplere eller afvige fra modelaftalen. Et eksempel på bedste praksis i denne henseende består i at udfylde modelaftalen på et fælles arbejdssprog og først oversætte den til de berørte medlemsstaters officielle sprog, når partnerne er nået til enighed om dokumentets indhold.

Hvis der er behov for at ændre indholdet af den oprindelige aftale (f.eks. ændringer af strafbare handlinger, der efterforskes, inddragelse af en ny part, holdets sammensætning, formål eller forlængelse af varighed), kan det gøres ved fælles overenskomst mellem parterne, så længe JIT'et eksisterer.

3.3. Holdets struktur

3.3.1. Holdets sammensætning

Hver part i JIT-aftalen udpeger følgende personer:

- En eller flere JIT-ledere, som navnlig har ansvar for at føre tilsyn med JIT-aktiviteter, når holdet opererer på den berørte medlemsstats område. De nationale lovgivninger fastsætter normalt, hvilken myndighed der er kompetent til at oprette (evt. i henhold til en tilladelsesprocedure) et JIT, og hvilken myndighed der er kompetent til at optræde som JIT-leder¹⁴.
- JIT-medlemmerne – som oftest retshåndhævende myndigheder – der træffer de efterforskningsmæssige foranstaltninger og udfører de operationelle aktiviteter. Når udpegede medlemmer er til stede og deltager i efterforskning uden for deres hjemland, opererer de med status som "udlånte JIT-medlemmer".

Et JIT kan oprettes mellem mindst to staters kompetente myndigheder. I praksis sker det ofte, at JIT'er oprettes mellem et større antal partnere, hvilket kan berettige, at der aftales særlige ordninger for at lette udvekslingen af oplysninger og bevismateriale.

---

¹³ Rådets resolution vedrørende en model til en aftale om oprettelse af et fælles efterforskningshold (EUT C 18 af 19.1.2017, s. 1).

¹⁴ Oplysninger om national lovgivning om dette findes i *JIT-netværkets lukkede område*.

3.3.2. Holdets deltagere

Ud over parterne er der i de relevante instrumenter som regel fastsat fakultativ deltagelse af "*embedsmænd fra (andre) organer*". Disse omfatter EU-organer, nationale medlemmer af Eurojust i overensstemmelse med Eurojustafgørelsens artikel 9f, Europols personale i overensstemmelse med Europolafgørelsens artikel 6 og OLAF's personale.

De nærmere bestemmelser om Eurojusts, Europols og OLAF's deltagelse findes normalt i et særligt tillæg til aftalen, jf. JIT-modelaftalen.

3.4. Underretning af Eurojust om oprettelsen af et JIT

I overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i Eurojustafgørelsen¹⁵ bør Eurojusts nationale medlemmer fra de berørte medlemsstater, selv om de ikke er involveret med status som deltagere, underrettes af deres nationale myndigheder om oprettelsen af et JIT.

4. JIT'ets virkemåde

4.1. Retlig ramme

De relevante instrumenter omfatter følgende principper vedrørende et JIT's operationer:

- JIT-aktiviteter udføres i overensstemmelse med lovgivningen i den stat, hvor holdet opererer, og den JIT-leder, som denne stat har udpeget, fører tilsyn hermed.
- Udlånte medlemmer har ret til at være til stede under efterforskningen, medmindre JIT-lederen fra den stat, hvor holdet opererer, af særlige grunde træffer anden afgørelse.
- Udlånte medlemmer kan af JIT-lederen få til opgave at gennemføre efterforskningsmæssige foranstaltninger med samtykke fra den stat, hvor holdet opererer, og den stat, der har udlånt medlemmerne.
- Udlånte medlemmer har ret til at videregive oplysninger, som er tilgængelige i den stat, der har udlånt dem, til holdet. Hvis der skulle blive behov for det, kan de anmode denne stats kompetente myndigheder om at gennemføre efterforskning i overensstemmelse med de betingelser, der i henhold til deres nationale lovgivning gælder i forbindelse med en national sag.

---

¹⁵ Rådets afgørelse 2002/187/RIA om Eurojust som ændret ved afgørelse 2009/426/RIA.

Anvendelsen af oplysninger, der er udvekslet inden for et JIT (og som ikke kunne indhentes på anden vis), er begrænset af en specialitetsregel: Disse oplysninger må i princippet (kun) anvendes til de formål, der lå til grund for oprettelsen af holdet. Holdet kan dog aftale en bredere anvendelse af oplysningerne, f.eks. i JIT-aftalen¹⁶.

Udlånte medlemmer sidestilles under udførelsen af deres opgaver i den stat, hvor holdet opererer, med embedsmænd fra denne medlemsstat for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem¹⁷.

På denne baggrund er der i praksis stor variation i anvendelsen af JIT'er, hvilket er et bevis på redskabets fleksibilitet og mulighederne for at tilpasse det til de særlige behov i de enkelte sager. I en lang række tilfælde gennemføres efterforskningen f.eks. først parallelt af de forskellige berørte stater, og de indsamlede beviser udveksles med jævne mellemrum imellem dem. Dernæst udlåner hver stat JIT-medlemmer med henblik på at støtte en koordineret operationel fase.

4.2. Planlægning og koordinering af operationelle aktiviteter

For at nå deres mål kræver JIT'er effektiv koordinering af nationale sager og planlægning af efterforsknings-/retsfølgingsmæssige skridt. Koordinering og planlægning letter også anmodninger om finansiel støtte, som er baseret på de skønnede omkostninger forbundet med planlagte operationelle aktiviteter.

Derfor har praktikere anerkendt behovet for at afklare disse praktiske spørgsmål inden for holdet og nå til enighed om konkrete ordninger. Der er udarbejdet en tjekliste, således at fastlagte ordninger kan indgå i et særligt dokument, hvis det anses for hensigtsmæssigt (en såkaldt operationel handlingsplan).

I praksis har det dog vist sig, at mere uformelle løsninger klart foretrækkes. Regelmæssige møder – navnlig møder støttet af Eurojust og Europol – anvendes som planlægningsredskaber. Konklusionerne fra møderne afspejler de fastlagte ordninger.

Uanset hvilket format der foretrækkes, anbefales det, at praktiske ordninger vedrørende et JIT's operationelle aktiviteter, som ikke allerede er fastsat i JIT-aftalen, drøftes og om muligt registreres. Med henblik herpå opfordres praktikere til at konsultere bilag IV til denne praktiske vejledning, som indeholder en liste over spørgsmål, der er relevante i denne sammenhæng.

Yderligere oplysninger om den støtte, som Eurojust, Europol og OLAF yder i den operationelle fase, findes i det relevante bilag til denne praktiske vejledning.

---

¹⁶ Artikel 13, stk. 10, i EU-konventionen om gensidig retshjælp giver også mulighed for, at oplysninger, der er udvekslet inden for et JIT, undtagelsesvis kan anvendes (uden forudgående samtykke fra den medlemsstat, hvor oplysningerne blev stillet til rådighed) til at afværge en umiddelbar, alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, forudsat at der efterfølgende indledes en strafferetlig efterforskning.

¹⁷ Jf. artikel 15 i EU-konventionen om gensidig retshjælp. Nærmere regler vedrørende civilretligt ansvar findes i konventionens artikel 16.

5. Afslutning af JIT'ets arbejde og evaluering

Et JIT oprettes for et begrænset tidsrum, som partnerne kan aftale at forlænge ved behov. Det anbefales, at partnerne i god tid konsulterer hinanden og koordinerer indbyrdes med hensyn til en eventuel forlængelse for at undgå afbrydelser i samarbejdet. Ensidige beslutninger om at forlade et igangværende JIT bør så vidt muligt undgås.

Man bør være særlig opmærksom på situationer, hvor en stats kompetente myndigheder på grund af anderledes tidsplaner må afslutte deres efterforskning – og dermed bringe deres deltagelse i et JIT til ophør – mens de øvrige partnere stadig har behov for samarbejde. Ifølge tilbagemeldingerne bør denne situation på passende vis foregribes, og det kan være nødvendigt at finde ad hoc-løsninger.

Senest før JIT'et afslutter arbejdet¹⁸, kan det være nødvendigt, at JIT-partnerne drøfter fastlæggelsen af kompetence og praktiske skridt i den forbindelse (f.eks. gennemgang af de relevante sagers rækkevidde, fordeling og/eller evt. overførsel af kompetence osv.), selv om de aftalte ordninger kan gennemføres, efter at JIT'et har afsluttet arbejdet.

De involverede aktørers evaluering af JIT'et er afgørende for at øge den tilgængelige viden og forbedre redskabets funktion. Der er udarbejdet en JIT-evalueringsformular, som kan hjælpe praktikere i denne proces. Når JIT'et skal opløses, opfordres praktikerne til sammen at foretage evalueringen, helst på et særligt møde. Evaluering er påkrævet i forbindelse med JIT'er, der har modtaget finansiel støtte fra Eurojust. Nærmere oplysninger om og vejledning i evaluering af JIT'er og støtte, som kan ydes til praktikere, findes her.

---

¹⁸ Det kan være nødvendigt, at spørgsmålet drøftes tidligere, fordi det kan få indflydelse på, hvordan efterforskningen foretages, og på den operationelle fase (f.eks. fuldbyrdelse af europæiske arrestordre).

BILAG

Bilag I - Ofte stillede spørgsmål

1. Hvad er de vigtigste praktiske skridt til oprettelse af et JIT?

Et JIT kræver først og fremmest, at de berørte staters kompetente myndigheder fastlægger et *fælles formål og en fælles interesse* i at etablere en sådan samarbejdsramme, hvilket forudsætter, at efterforskningens sammenhæng i de forskellige stater kortlægges og kontrolleres. I de fleste tilfælde foregår denne proces ved udveksling og analyse af oplysninger mellem de nationale retshåndhævende myndigheder, evt. med Europols støtte.

Det næste skridt er, at de kompetente myndigheder i de berørte stater bliver enige og træffer afgørelse om at oprette JIT'et. Praktikere kan finde en oversigt over de nationale regler herom i *JIT-netværkets lukkede område*. I de fleste medlemsstater kræver en sådan afgørelse inddragelse af en anklagemyndighed eller en judiciel myndighed (somme tider med en central myndigheds forudgående tilladelse). Før afgørelsen træffes, skal der muligvis indgives en officiel anmodning om at oprette et JIT (men det er sjældent tilfældet i praksis).

Når et JIT menes at være den hensigtsmæssige samarbejdsform, kan udarbejdelsen af aftalen indledes, ofte med støtte fra Eurojust. Der bør gøres en særlig indsats og sættes særligt fokus på hurtigt at gennemføre denne proces for at undgå at forsinke efterforskningen eller tabe momentum. For at forenkle drøftelserne bør aftalens indhold navnlig være kortfattet, og alle overflødige detaljer bør i videst muligt omfang udelades (f.eks. bør detaljerede sagsresuméer i afsnittet om *formål* undgås).

Jf. også afsnit 3.1 og 3.2 i den praktiske vejledning

2. Kræver JIT-sager mere tid og flere ressourcer end andre grænseoverskridende sager?

JIT'er anvendes i komplekse grænseoverskridende efterforskninger, der som sådan kræver, at der afsættes tid og ressourcer nok på nationalt plan. Som allerede nævnt (jf. spørgsmål 1 ovenfor) bør aftalen udarbejdes hurtigst muligt for ikke at forsinke operationerne.

Der har ikke været tilbagemeldinger om, at efterforskninger støttet af JIT'er kræver mere tid end andre grænseoverskridende sager; faktisk er det sædvanligvis opfattelsen, at JIT'ernes fleksibilitet sætter skub i efterforskningen. Der har heller ikke været tilbagemeldinger om, at JIT-sager kræver flere finansielle eller menneskelige ressourcer end andre grænseoverskridende sager.

Operationelle møder og udlånte medlemmers deltagelse i JIT'er kan skabe yderligere omkostninger (rejse og ophold), hvortil der kan søges om støtte hos Eurojust og Europol (jf. bilag II nedenfor).

Jf. også afsnit 4.1 i den praktiske vejledning

3. Er JIT'er hensigtsmæssige til hastesager?

Når først JIT'erne er oprettet, udgør de en fleksibel ramme, som muliggør samarbejde i realtid mellem de kompetente myndigheder og gør det lettere at udføre hasteoperationer såsom kontrollerede leverancer, samtidige og koordinerede operationer og efterforskning af alvorlige internationale hændelser.

Når der kræves omgående aktion, før JIT'et er oprettet (f.eks. anholdelser eller kontrollerede leverancer, som ikke kan udsættes), er der altid mulighed for at indlede et samarbejde ad andre kanaler (politiets udveksling af oplysninger og/eller gensidig retshjælp) og overveje at oprette et JIT på et senere tidspunkt.

Jf. også afsnit 3.1, 3.2 og 4.2 i den praktiske vejledning

4. Har et JIT et "ledende land"?

Et JIT's oprettelse og virkemåde er fastsat i en fælles aftale mellem nationale myndigheder. Samarbejdet er baseret på ligestilling, hvilket betyder, at JIT-samarbejdet ikke griber ind i de retshåndhævende og judicielle myndigheders udøvelse af deres beføjelser i henhold til national lovgivning.

I praksis kan parterne aftale, at en af dem, f.eks. den stat, der er mest berørt eller har det største overblik over den organiserede kriminelle gruppes aktiviteter, tager mest initiativ og/eller i praksis organiserer samarbejdet mellem de nationale myndigheder. En sådan ordning kan være nyttig for at sikre passende koordinering inden for JIT'et i fuld overensstemmelse med de nationale myndigheders beføjelser.

Jf. også afsnit 3.3 i den praktiske vejledning

5. Er Eurojusts eller Europols inddragelse i et JIT obligatorisk? Hvad kræves der for at være berettiget til EU-finansiering? Kan andre organer deltage?

Eurojusts og/eller Europols deltagelse i et JIT er fakultativ. De nationale myndigheder beslutter, om de ønsker at benytte sig af den støtte, de kan tilbyde (bilag II indeholder en oversigt over den støtte, der ydes).

For at JIT'et kan komme i betragtning til Eurojustmidler, skal de nationale medlemmer af Eurojust fra den eller de berørte medlemsstater indbydes til at deltage i holdets aktiviteter. Opfyldelsen af dette krav bekræftes ved at afkrydse det relevante felt i ansøgningsformularen. Opfordringen skal helst fremgå af et specifikt dokument (f.eks. det bilag til JIT-aftalen, der vedrører deltagernes rolle, en bestemmelse i selve aftalen eller en omtale i de oplysninger, der sendes til Eurojust i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i Eurojustafgårelsen, osv.)

I de EU-instrumenter og internationale instrumenter, der finder anvendelse, henvises der i almindelighed også til "andre organers" deltagelse i JIT'et. Ud over Eurojust og Europol har OLAF indtil videre været det eneste andet organ, der har været involveret i et JIT.

Jf. også afsnit 3.3.2 og 3.4 i den praktiske vejledning

6. Bør der foregå national efterforskning i samtlige berørte stater, for at der kan oprettes et JIT?

EU's instrumenter kræver ikke udtrykkeligt, at der foregår national efterforskning i samtlige berørte stater, når der oprettes et JIT.

I de to situationer, der er nævnt i afsnit 3.1.1, er det kun den ene (*indbyrdes forbundne efterforskninger, der kræver koordinering*), som tydeligt henviser til parallelle sager, mens det i den anden (*krævende grænseoverskridende efterforskning*) synes at være tilstrækkeligt, at der foregår efterforskning i én af de berørte medlemsstater. Desuden viser analysen af gennemførelseslovgivningen, at i visse medlemsstater er indledning af national efterforskning ikke en forudsætning for oprettelse af et JIT¹⁹.

I langt de fleste tilfælde er der imidlertid parallelle sager i gang, når JIT'et oprettes.

Jf. også afsnit 3.3 i den praktiske vejledning

---

¹⁹ Oplysninger om national gennemførelseslovgivning – også om dette spørgsmål – findes i *JIT-netværkets lukkede område*.

7. Bør hver part i aftalen udpege en JIT-leder?

De gældende instrumenter om JIT'er fastsætter ikke, om hver part i aftalen skal udpege én leder. De nævner imidlertid, at "*holdet ledes af en repræsentant for den kompetente myndighed, der deltager i den strafferetlige efterforskning, fra den medlemsstat, hvor holdet opererer*", hvilket kan tolkes sådan, at der bør udpeges mindst én JIT-leder for hver af de stater, hvor holdet opererer. Og det er netop praksis i langt de fleste tilfælde.

Jf. også afsnit 3.3.1 i den praktiske vejledning

8. Kan der udpeges flere JIT-ledere for den samme stat?

De gældende instrumenter om JIT'er fastsætter ikke, om hver part kun må udpege én leder.

I praksis er det muligt at udpege to JIT-ledere i medlemsstater, hvor både en undersøgelsesdommer og en anklager er involveret i den samme sag.

Der kan opstå vanskeligheder, hvis de strafbare handlinger, som JIT'et efterforsker, er genstand for flere indbyrdes forbundne efterforskninger, der udføres i den samme stat af forskellige myndigheder. En sådan situation kan påvirke holdets effektivitet, hvis de ansvarlige myndigheder ikke har samme syn på sagen. Så vidt muligt bør koordineringen af (indbyrdes forbundne) efterforskninger derfor sikres på nationalt plan forud for oprettelsen af JIT'et, så der kun udpeges én leder for hver berørte deltagende stat.

Jf. også afsnit 3.3.1 i den praktiske vejledning

9. Kan andre end retshåndhævende eller judicielle myndigheder deltage i JIT-operationer?

Som i andre efterforskninger kan bidrag fra personer, som hverken er retshåndhævende eller judicielle myndigheder, være gavnlige for udfaldet af sagen (f.eks. retsmedicinske eksperter eller ikkestatslige organisationer, navnlig til støtte for ofre). Hvis der ventes en sådan deltagelse, kan det være nyttigt, at parterne drøfter spørgsmålet, når JIT'et oprettes.

Når JIT-medlemmer er udlånt, kan de af JIT-lederen fra den stat, hvor holdet opererer, få til opgave at gennemføre efterforskningsmæssige foranstaltninger. Det forklarer, hvorfor JIT-medlemmer i praksis er embedsmænd med beføjelse til at gennemføre sådanne foranstaltninger i den stat, hvorfra de er udlånt.

Jf. også afsnit 3.3.1 i den praktiske vejledning

10. Hvordan udveksles oplysninger og bevismateriale inden for et JIT? Hvordan afspejles denne udveksling i nationale retssager?

EU-instrumenter og internationale instrumenter regulerer hovedsagelig JIT-medlemmers *adgang* til og *brug* af oplysninger og bevismateriale, som holdet har indsamlet, og ikke betingelserne for *udveksling* af sådanne oplysninger/sådant bevismateriale. Derfor skal JIT-ledere og -medlemmer følge den nationale lovgivning og sædvanlige praksis.

Erfaringerne viser, at praktikere klart foretrækker uformelle kommunikationskanaler. Hvad angår databeskyttelse og datasikkerhed, kan det være tilrådeligt at anvende SIENA²⁰ eller alternativt Eurojusts særlige udstyr og sikre e-mail, som stilles til rådighed inden for rammerne af JIT-finansieringsprogrammet. JIT-partnerne bør endvidere sammen varetage beskyttelsen af personoplysninger under hensyntagen til de relevante EU-bestemmelser²¹.

Jf. også afsnit 4 i den praktiske vejledning

---

²⁰ Netværksprogrammet til sikker informationsudveksling (SIENA) er et værktøj, som Europol har konstrueret til at tillade hurtig, sikker og brugervenlig kommunikation og udveksling af operationelle og strategiske kriminalitetsrelaterede oplysninger og efterretninger.

²¹ *Jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).*

11. Hvordan kan oplysninger og bevismateriale indsamlet før JIT'ets oprettelse udveksles?

Dette spørgsmål er i praksis blevet løst på forskellige måder: udveksling af anmodninger om gensidig retshjælp, spontan udveksling af eksisterende bevismateriale (artikel 7 i EU-konventionen om gensidig retshjælp fra 2000) osv. I de fleste tilfælde fastsætter JIT-partnerne af hensyn til effektiviteten dog allerede fra begyndelsen i JIT-aftalen, at det pågældende bevismateriale vil blive udvekslet inden for rammerne af selve JIT-aftalen.

Jf. også afsnit 4 i den praktiske vejledning

12. På hvilke betingelser kan bevismateriale indsamlet af et JIT antages ved nationale retter?

De relevante instrumenter fastsætter, at holdet udfører sine operationer i overensstemmelse med national ret i den stat, hvor det på et givet tidspunkt opererer. De relevante instrumenter fastsætter imidlertid ikke, at bevismateriale, som et hold har indsamlet på disse betingelser, som sådan kan antages ved de berørte staters nationale retter.

Spørgsmålet er reguleret ved national lovgivning, som praktikere kan finde en oversigt over i *JIT-netværkets lukkede område*. I praksis bliver antageligheden af bevismateriale, der er indsamlet inden for et JIT, dog sjældent anfægtet: Meget ofte giver et JIT's iboende fleksibilitet – allerede på tidspunktet for bevismaterialets indsamling – mulighed for at løse eventuelle spørgsmål vedrørende antagelighed og finde passende ordninger. Her kan det være en god idé at give en JIT-leder eller et JIT-medlem ansvar for at tage sig af spørgsmål vedrørende antagelighed – som det foreslås i modelaftalen – og at søge støtte hos JIT-eksperter og/eller Eurojust.

Jf. også afsnit 4 i den praktiske vejledning

13. Hvordan præciseres krav om offentliggørelse hidrørende fra JIT-partnernes nationale lovgivning?

En af JIT'ernes fordele i forhold til udveksling af anmodninger om gensidig retshjælp er muligheden for at dele oplysninger direkte mellem JIT-medlemmerne.

National lovgivning kan imidlertid variere, hvad angår:

- i hvor høj grad modtagne oplysninger kan (eller skal) indgå i retssagerne og tjene som bevismateriale i retten, og
- i hvor høj grad disse oplysninger kan (eller skal) videregives til interesserede parter, og i hvilken fase af retssagen en sådan videregivelse skal finde sted.

Hvis JIT-partnerne ikke er fuldt ud opmærksomme på de retsregler, der gælder i andre berørte stater, kan det få negativ indflydelse på efterforskningens og/eller retsforfølgningens effektivitet.

I forbindelse med oprettelsen af et JIT kan det for at lette dets arbejde være tilrådeligt at præcisere, hvilke nationale regler der finder anvendelse. Praktikere ønsker muligvis også at konsultere de oplysninger om national lovgivning, der er tilgængelige på dette område, i *JIT-netværkets lukkede område*. Aftalen kan også vedlægges en kopi eller et sammendrag af national lovgivning, hvilket er almindelig praksis.

Jf. også afsnit 4 i den praktiske vejledning

14. Hvordan deles bevismateriale indsamlet som led i gensidig retshjælp inden for et JIT?

Da et JET kun kan operere på aftaleparternes område, vil samarbejdet med andre stater have form af gensidig retshjælp (eller alternativt anvendes der et instrument, som gennemfører princippet om gensidig anerkendelse).

Eftersom indsamlet bevismateriale ofte er af interesse for alle parter, koordinerer JIT-parterne i praksis normalt med hinanden, selv om det formelt er én af dem, der har fremsat anmodningen.

For at sikre, at indsamlet bevismateriale stilles til rådighed inden for JIT'et, er det tilrådeligt i aftalen at indsætte en bestemmelse, der præciserer, at hvis der er behov for at sende en anmodning om gensidig retshjælp til en stat, som ikke er part i JIT'et, vil den anmodede stat blive bedt om samtykke til, at bevismateriale, der er indsamlet som følge af efterkommelse af anmodningen, deles med den eller de øvrige JIT-parter.

Jf. også afsnit 4 i den praktiske vejledning

15. Udelukker JIT'et anvendelse af andre instrumenter til politisamarbejde og retligt samarbejde?

JIT'er letter indsamling og udveksling af oplysninger og bevismateriale, hvilket i princippet bør udelukke anvendelsen mellem parterne af instrumenter til retligt samarbejde, som har samme formål og anvendelsesområde (navnlig *gensidig retshjælp*).

Som allerede nævnt kombineres samarbejdet inden for et JIT ofte med anvendelse af gensidig retshjælp i forhold til stater "uden for" JIT'et. Desuden er oprettelsen af et JIT ikke til hinder for, at der anvendes instrumenter med et andet formål eller anvendelsesområde (navnlig overgivelse af en person som i led i en *europæisk arrestordre*).

Hvad angår andre samarbejdsinstrumenter eller instrumenter vedrørende gensidig anerkendelse, kan eksistensen af parallelle sager i praksis begrænse interessen i at bruge dem, eftersom størstedelen af de pågældende foranstaltninger kan gennemføres af de enkelte parter inden for rammerne af nationale retssager (f.eks. fuldbyrdelse af indefrysningsskendelser). Der er imidlertid ingen fælles praksis på dette område, og i en given situation kan det være fordelagtigt at anvende andre instrumenter – hvis anvendelse ikke udtrykkeligt er udelukket i forbindelse med JIT'er.

Jf. også afsnit 3.1.2 i den praktiske vejledning

Bilag II - EU-agenturers og -organers støtte til JIT'er

EU-agenturers og -organers deltagelse er specifikt fastsat i EU's instrumenter om JIT'er og fremgår i praksis af et tillæg til JIT-aftalen.

I praksis modtager langt de fleste JIT'er støtte fra EU-agenturerne. Endvidere betragtes de forskellige former for støtte, der er beskrevet nedenfor, ikke som udtømmende, men som supplerende: Tilbagemeldinger fra praktikere viser merværdien for efterforskningen af en tværfaglig tilgang, hvor EU-agenturer/-organer bidrager til JIT'et på en koordineret måde.

1. Eurojust

1.1. Opgave og mandat

For at JIT'er kan opfylde deres mål, kræves der passende koordinering af efterforskning og retsforfølgning, og Eurojusts hovedopgave er at lette denne koordinering.

Eurojust er Den Europæiske Unions enhed for retligt samarbejde. Dens kompetence omfatter, tilsvarende Europols mandat, de vigtigste former for organiseret kriminalitet, grov kriminalitet og terrorisme. Ved andre former for lovovertrædelser kan Eurojust også medvirke til efterforskning og retsforfølgning på en medlemsstats anmodning.

Eurojust kan yde støtte i retssager, der gennemføres af medlemsstaternes kompetente myndigheder. På en medlemsstats anmodning kan Eurojust ligeledes yde støtte til efterforskning og retsforfølgning, som vedrører denne ene medlemsstat og et tredjeland, hvis der er indgået en samarbejdsaftale, eller hvis der beviseligt er en væsentlig interesse i, at Eurojust yder støtte.

Eurojusts specifikke rolle i JIT'er er afspejlet i dens retlige rammer:

- *Medlemsstaternes underretning om oprettede JIT'er (jf. også afsnit 3.4 i den praktiske vejledning)*
- *Anmodning om oprettelse af et JIT:* Eurojust kan ved at handle ved hjælp af sine nationale medlemmer eller som et kollegium anmode medlemsstaternes kompetente myndigheder om at oprette et JIT
- *Ret til at deltage:* Nationale medlemmer har ret til at deltage i JIT'er, herunder i deres oprettelse, i forbindelse med deres egne medlemsstater
- *Eurojusts deltagelse og JIT-finansiering:* Nationale medlemmer eller deres stedfortrædere eller assistenter skal opfordres til at deltage i alle JIT'er, der involverer deres medlemsstat, og som modtager EU-støtte.

1.2. Eurojusts nationale medlemmers deltagelse i et JIT

Eurojust kan yde støtte til et JIT på grundlag af sine generelle opgaver og mål. I henhold til Eurojustafgørelsens artikel 9f er dens deltagelse dog i de fleste tilfælde formaliseret for at sikre klarhed med hensyn til de rammer, der finder anvendelse.

Nærmere oplysninger om nationale medlemmers deltagelse er i de fleste tilfælde ikke anført i selve JIT-aftalen, men i et særligt tillæg, som i hvert enkelt tilfælde fastsætter, hvorvidt de handler på vegne af Eurojust eller som kompetente nationale myndigheder.

Selv om artikel 9f udtrykkeligt vedrører nationale medlemmers deltagelse i JIT'er, der er oprettet mellem EU-medlemsstater, forhindrer den ikke nationale medlemmer i at deltage i JIT'er, der også omfatter lande uden for EU, hvis det er tilladt i henhold til deres nationale ret.

1.3. Eurojusts støtte til JIT'er

- *Oprettelsesfasen*

Fra den første kontakt med deres nationale myndigheder hjælper Eurojusts nationale kontorer rutinemæssigt potentielle JIT-parter med at vurdere, hvorvidt en sag egner sig til, at der oprettes et JIT.

Ofte viser behovet for at oprette et JIT sig under et koordineringsmøde (dvs. et møde mellem de relevante nationale myndigheder, der er tilrettelagt og finansieret af Eurojust for at fremme og nå til enighed om indbyrdes samarbejde og/eller koordinering af efterforskning og retsforfølgning). Et sådant behov kan opstå:

- i lyset af kortlagte sammenhænge mellem parallelle verserende sager, eller
- når drøftelser udløser indledning af efterforskning i den eller de medlemsstater, hvor der endnu ikke er indledt efterforskning (i så fald kan Eurojust f.eks. lette videregivelsen af bevismateriale, der giver den modtagende myndighed mulighed for at indlede en retssag).

Når der er opnået principiel enighed om at oprette et JIT, kan Eurojust bistå med udarbejdelsen af JIT-aftalen og drøftelserne – via de involverede nationale kontorer – af aftalens vigtigste bestemmelser. Hvis det ikke er sket tidligere, giver undertegnelsen af JIT-aftalen hos Eurojust mulighed for at drøfte de første konkrete skridt i JIT-samarbejdet.

- *Den operationelle fase*

I den operationelle fase kan Eurojust specifikt bidrage i forbindelse med praktiske og juridiske problemer vedrørende JIT'ets funktion, f.eks. offentliggørelse, bevismateriales antagelighed, inddragelse af udlånte medlemmer, koordinering mellem JIT-partnere osv.

I den operationelle fase kan Eurojust anvende sit koordineringscenter, som letter udveksling af oplysninger i realtid under fælles aktioner og løsning af eventuelle juridiske og praktiske problemer.

Som led i sin operationelle støtte finansierer Eurojust JIT-aktiviteter, herunder godtgørelse af:

- udgifter til rejse og ophold (operationelle møder, deltagelse i efterforskningsmæssige foranstaltninger, der gennemføres uden for hjemlandet)
- udgifter til tolkning og oversættelse og
- udgifter til transport af bevismateriale og/eller beslaglagte genstande.

Eurojust udlåner også bærbare computere med sikre forbindelser, sikre mobiltelefoner (inklusive kommunikationsudgifter), mobile scannere og printere til JIT'er.

Yderligere oplysninger findes i [finansieringsvejledningen for JIT'er](#) (JITs funding guide), der er offentliggjort på Eurojusts websted.

- *Afslutning af JIT'ets arbejde og opfølgning*

Hvis det ikke er sket på et tidligere tidspunkt, kan Eurojust også bistå med fastlæggelsen af kompetence og foranstaltninger i den forbindelse. Den kan lette evalueringen af JIT'et ved at stille lokaler til rådighed og yde bistand under evalueringsmøder eller ved at stille videokonferencefaciliteter til rådighed. JIT-midler kan også anvendes til finansiering af evalueringsmøder i de berørte stater.

2. Europa

2.1. Europols opgave og struktur

Europols kompetence omfatter organiseret kriminalitet, terrorisme og andre former for grov kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater på en sådan måde, at en fælles tilgang fra medlemsstaternes side er påkrævet på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger.

Europol støtter medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder gennem sin unikke informations- og analysekapacitet og ved at udnytte ekspertisen hos over 700 ansatte til at identificere og spore de farligste kriminelle netværk og terrornetværk i Den Europæiske Union.

Medlemsstaterne og Europols partnere uden for EU har udlånt ca. 150 forbindelsesofficerer til Europols hovedsæde. Disse forbindelsesofficerer sikrer hurtigt og effektivt samarbejde baseret på personlig kontakt og gensidig tillid. De samarbejder aktivt med Europols personale, støtter det analytiske arbejde, som Europols personale udfører, og letter udvekslingen af strategiske og operationelle oplysninger.

Forbindelsesofficererne deltager i operationelle møder og koordinerer/organiserer kontrollerede leverancer og grænseoverskridende overvågning i et beredskabssystem døgnet rundt alle ugens syv dage. Europols forbindelsesofficerer har også en rådgivende funktion og samarbejder med deres nationale eksperter om at støtte oprettelsen af JIT'er.

For at lette samarbejdet har Europol siden 2010 finansieret rejseudgifterne for eksperter fra kompetente myndigheder i medlemsstaterne og tredjelande i forbindelse med sine operationelle møder, hvor drøftelserne bl.a. kan omhandle, hvorvidt en international sag egner sig til, at der oprettes et JIT.

2.2. Retsgrundlag - Europols deltagelse i JIT'er

Europols personale kan deltage som støttefunktion i JIT'er. Europols personale kan inden for rammerne af lovgivningen i de medlemsstater, hvor et JIT opererer, og i overensstemmelse med aftalen deltage i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmer af JIT'et. Europols personale må ikke deltage i nogen tvangsindgreb.

2.3. Europols operationelle støtte til JIT'er

Europols merværdi med hensyn til at støtte et JIT forekommer ikke kun i den fase, hvor det forberedes, men i alle dets faser.

- *Oprettelsesfasen*

Europols kapaciteter er specielt velegnede til vurdering af sagen, da tilgængelige efterretninger og oplysninger om en potentiel JIT-sag kan tjekkes i forhold til Europols databaser, hvilket bidrager til at identificere andre forbindelser og giver Europols analytikere mulighed for at tegne et detaljeret billede af sagen, i stedet for at vurderingen udelukkende foretages set ud fra nationale perspektiver.

Europol har derfor glimrende forudsætninger for:

- at give det internationale billede (gennem informationsudveksling og analyse)
- at identificere egnet støtte (for at gøre efterretningsbilledet endnu mere tydeligt gennem ekspertise og viden)
- at bidrage til udarbejdelsen af JIT-aftalen og -ordningen ved at udarbejde den operationelle handlingsplan og/eller fremme drøftelserne om den taktiske og tekniske fremgangsmåde i en efterforskning.

- *Den operationelle fase*

I kraft af at Europol driver forskellige dataindsamlings- og databehandlingssystemer og huser netværket af forbindelsesofficerer fra medlemsstaterne og alle tredjelande og organisationer, som Europol har undertegnet en samarbejdsaftale med, råder det over midler til at sikre:

- hurtig adgang til relevante oplysninger, der er tilgængelige i andre stater end dem, hvor JIT'et opererer
- let udveksling af oplysninger mellem deltagere/berørte parter gennem et dertil indrettet sikkert netværk (SIENA)
- logistisk, analytisk og retsmedicinsk støtte.

I den operationelle fase kan Europol bistå i alle praktiske og koordineringsmæssige spørgsmål vedrørende JIT'ets funktion og dets interne informationsudveksling.

I denne fase stiller Europol ofte sit sikre operationelle center i hovedsædet til rådighed, og det giver mulighed for hurtig koordinering i realtid mellem alle involverede aktører og yder direkte støtte på stedet ved at stille en række tekniske værktøjer til rådighed for JIT'et.

På anmodning udsender Europol analytikere og specialister for at yde støtte på stedet i forbindelse med igangværende efterforskninger og operationer i medlemsstater og tredjelande, herunder fjernadgang til Europolis sikre netværk uden for dets lokaler (mobilt kontor, retsmedicinsk værktøjskasse osv.).

De analyseprodukter, som Europol oftest leverer, er rapporter om krydsmatch, operationelle analyserapporter og tekniske analyserapporter.

- *Afslutning af JIT'ets arbejde og opfølgning*

Europol stiller sine faciliteter til rådighed ved afslutningen af en international efterforskning eller et JIT's arbejde ved at bidrage til evalueringen, udveksle bedste praksis og udarbejde en journal over indhøstede erfaringer med henblik på fremtidige sager.

Berørte medlemsstaters aktiviteter kan desuden blive finansieret i forbindelse med et operationelt møde, især for at støtte nye efterforskninger, der er indledt som følge af JIT'ets arbejde.

3. OLAF

3.1. Opgave og mandat

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har tre opgaver:

- Det beskytter Den Europæiske Unions finansielle interesser ved at undersøge svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet
- Det afslører og undersøger alvorlige forhold i forbindelse med udøvelse af arbejdet blandt medlemmer af og ansatte i EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer, der kan medføre en disciplinærsag eller en straffesag, og
- Det støtter EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer, navnlig Europa-Kommissionen, i at udvikle og gennemføre lovgivning og politikker til bekæmpelse af svig.

OLAF har budgetmæssig og administrativ autonomi, som skal gøre det operationelt uafhængigt.

OLAF modtager en stigende mængde oplysninger om mulig svig og uregelmæssigheder fra en lang række kilder. I de fleste tilfælde hidrører disse oplysninger fra kontrol udført af de ansvarlige for forvaltningen af EU's midler i EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer eller i medlemsstaterne.

Der foretages en indledende vurdering af en påstand, som OLAF har modtaget, for at fastslå, om påstanden hører under OLAF og opfylder kriterierne for, at der kan indledes en undersøgelse.

En OLAF-sag om undersøgelse af svig kan indledes i en af følgende tre kategorier:

Interne undersøgelser: Interne undersøgelser er administrative undersøgelser inden for EU's institutioner og organer med det formål at afsløre svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser, herunder alvorlige forhold i forbindelse med udførelse af arbejdsopgaver.

Eksterne undersøgelser: Eksterne undersøgelser er administrative undersøgelser uden for EU's institutioner og organer med henblik på at afsløre fysiske eller juridiske personers svig eller anden uregelmæssige adfærd.

Koordinationsager: OLAF bidrager til undersøgelser, der udføres af de nationale myndigheder eller andre afdelinger inden for EU, ved at lette indsamling og udveksling af oplysninger og kontakter.

3.2. Retsgrundlag for OLAF's deltagelse i et JIT

OLAF's personale kan deltage som støttefunktion i JIT'er, der er oprettet på kriminalitetsområder, som henhører under dets kompetenceområde. OLAF's personale kan inden for rammerne af OLAF-lovgivningen²² deltage i alle aktiviteter og udveksle oplysninger med alle medlemmer af JIT'et.

OLAF's deltagelse i et JIT er fastlagt i en aftale undertegnet mellem OLAF's generaldirektør og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der deltager i JIT'et. Aftalen skal undertegnes som et tillæg til JIT-aftalen.

OLAF-personale, der deltager i JIT'et, kan bistå med at indsamle bevismateriale og med ekspertise til holdets medlemmer i overensstemmelse med OLAF-lovgivningen under hensyntagen til national ret i den medlemsstat, hvor holdet opererer.

OLAF kan yde den bistand og bistå med den ekspertise, der er nødvendig for at nå målene for og opfylde formålet med JIT'et som fastlagt af holdets leder(e). Det kan bl.a. dreje sig om at stille administrativ, dokumentationsmæssig og logistisk støtte, strategisk, teknisk og retsmedicinsk støtte samt taktisk og operationel ekspertise og rådgivning til rådighed for JIT-medlemmerne efter anmodning fra holdets leder(e).

OLAF's personale må ikke udøve nogen tvangsindgreb. Deltagende OLAF-personale kan dog under vejledning af holdets leder(e) være til stede under JIT'ets operationelle aktiviteter for at yde rådgivning og bistand på stedet til de medlemmer af holdet, der foretager tvangsindgreb, forudsat at der ikke findes nogen retlige begrænsninger på nationalt plan i den medlemsstat, hvor holdet opererer.

---

²² Som oprettet ved Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom, af 28. april 1999 om oprettelse af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), senest ændret ved Kommissionens afgørelse (EU) 2015/512 af 25. marts 2015, og som bemyndiget ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (i det følgende benævnt "OLAF-lovgivningen").

Den medlemsstat, i hvilken de efterforskningsmæssige aktiviteter finder sted, har ansvaret for at stille det tekniske udstyr (kontorfaciliteter, telekommunikation mv.) til rådighed, der er nødvendigt for gennemførelsen af opgaverne, og afholder omkostningerne i forbindelse hermed. Den pågældende medlemsstat stiller også det kontorkommunikationsudstyr og andet tekniske udstyr til rådighed, der er nødvendigt til (krypteret) udveksling af oplysninger. Omkostningerne afholdes af den pågældende medlemsstat.

OLAF afholder omkostningerne i forbindelse med OLAF-personales deltagelse i JIT'et.

3.3. OLAF's støtte til JIT'er

- *Den operationelle fase*

OLAF's personale kan deltage som støttefunktion i JIT'er inden for rammerne af en administrativ undersøgelse i OLAF-regi, som kunne være:

Interne undersøgelser

OLAF udfører administrative undersøgelser inden for institutionerne, organerne, kontorerne og agenturerne i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om OLAF og i afgørelser, der er truffet af de pågældende EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer. OLAF's personale skal have ret til at foretage inspektion af lokaler og skal have adgang til alle relevante oplysninger, herunder oplysninger i institutionernes, organernes, kontorernes og agenturerens databaser. Det kan desuden tage kopi af alle relevante dokumenter og foretage digitale kriminaltekniske analyser.

Eksterne undersøgelser

For at beskytte Den Europæiske Unions finansielle interesser udøver OLAF de beføjelser, som det er tillagt ved forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 til at foretage kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne og, i overensstemmelse med gældende aftaler om samarbejde og gensidig bistand og andre gældende retsakter, i tredjelande og internationale organisationers lokaler. De berørte medlemsstater skal i overensstemmelse med forordning nr. 2185/96 sørge for, at OLAF's personale på samme betingelser som deres kompetente myndigheder og under overholdelse af deres nationale lovgivning har adgang til alle de oplysninger og al den dokumentation vedrørende de forhold, der undersøges, som viser sig at være nødvendige for at foretage en effektiv kontrol og inspektion på stedet. OLAF's personale kan foretage tjenesterejser til tredjelande med henblik på undersøgelser, når det bevismateriale, der er nødvendigt for at fastslå svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet, ikke er tilgængeligt i medlemsstaterne. En tjenesterejse til et tredjeland bør være godkendt af og forløbe i samarbejde med det pågældende tredjelandets kompetente myndigheder og kan vedrøre svig, korruption eller anden ulovlig aktivitet på følgende områder:

told

traditionelle egne indtægter

anvendelse af EU-midler

anvendelse af EU-midler gennem internationale organisationer eller finansieringsinstitutter eller midler forvaltet af en EU-institution eller et EU-organ, -kontor eller -agentur.

I sin egenskab af koordinator af bekæmpelsen af svig på EU-plan samarbejder OLAF tæt med sine partnere, herunder politi, toldvæsen og judicielle myndigheder, både i og uden for Den Europæiske Union for at sikre hurtig udveksling af oplysninger og hurtig opfølgning via et netværk af koordineringstjenester for bekæmpelse af svig.

Desuden kan OLAF bistå med ekspertise vedrørende de forhold, der undersøges, og de love og forskrifter, der gælder i medlemsstaterne.

- *Afslutning af JIT'ets arbejde og opfølgning*

Når alle undersøgelsesaktiviteter er afsluttet, udarbejdes der en endelig rapport, som bør indeholde alle de resultater, der er opnået, og de konklusioner, der er draget, i løbet af en undersøgelse eller koordinationssag. Den endelige rapport skal også redegøre for de tiltag, der er gjort for at sikre overholdelsen af de proceduremæssige garantier (herunder databeskyttelse) og de berørte personers rettigheder, og den skal indeholde alle de bemærkninger, som en berørt person har fremsat om oplysninger vedrørende vedkommende.

Rapporten ledsages af henstillinger fra generaldirektøren om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger. Disse henstillinger skal i relevant omfang angive eventuelle disciplinære, administrative, finansielle og/eller juridiske foranstaltninger, som den relevante EU-institution eller det relevante EU-organ, -kontor eller -agentur eller de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal træffe, og de skal specificere de anslåede beløb, der skal opkræves, og angive den foreløbige juridiske vurdering af de konstaterede faktiske forhold.

Når OLAF's efterforskere udarbejder disse rapporter og henstillinger, skal de tage hensyn til den berørte medlemsstats nationale lovgivning. De således udarbejdede rapporter kan på lige fod med og på samme vilkår som de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder, udgøre gyldige bevismidler i administrative eller retslige procedurer i den medlemsstat, hvor dette måtte være påkrævet. De bedømmes efter samme regler som dem, der gælder for de administrative rapporter, som de nationale administrative inspektører udarbejder, og har samme beviskraft som sådanne rapporter.

Bilag III - Model til en aftale om oprettelse af et fælles efterforskningshold ([EUT C 18 af 19.1.2017, s. 1](#))

I overensstemmelse med:

[Angiv de relevante retsgrundlag, der kan tages fra nedenstående liste over instrumenter, der dog ikke er udtømmende:

- artikel 13 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater¹
- Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om fælles efterforskningshold²
- artikel 1 i aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om anvendelsen af visse bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og 2001-protokollen hertil af 29. december 2003³
- artikel 5 i aftalen mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om gensidig retshjælp⁴
- artikel 20 i anden tillægsprotokol til den europæiske konvention om gensidig retshjælp i straffesager af 20. april 1959⁵
- artikel 9, stk. 1, litra c), i FN's konvention imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (1988)⁶
- artikel 19 i FN's konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (2000)⁷
- artikel 49 i FN's konvention mod korruption (2003)⁸
- artikel 27 i konventionen om politisamarbejde for Sydøsteuropa (2006)⁹.

---

¹ EFT C 197 af 12.7.2000, s. 3.

² EFT L 162 af 20.6.2002, s. 1.

³ EUT L 26 af 29.1.2004, s. 3.

⁴ EUT L 181 af 19.7.2003, s. 34.

⁵ European Treaties Series nr. 182.

⁶ De Forenede Nationers traktatsamling, bind 1582, s. 95.

⁷ De Forenede Nationers traktatsamling, bind 2225, s. 209 (Doc. A/RES/55/25).

⁸ De Forenede Nationers traktatsamling, bind 2349, s. 41 (Doc. A/58/422).

⁹ Registrering hos De Forenede Nationers sekretariat: Albanien, den 3. juni 2009, nr. 46240.

1. Aftalens parter

Følgende parter har indgået en aftale om at oprette et fælles efterforskningshold, i det følgende benævnt »det fælles hold«:

1.[Angiv navnet på første kompetente myndighed/administration i en medlemsstat, der er part i aftalen]

og

2.[Angiv navnet på anden kompetente myndighed/administration i en medlemsstat, der er part i aftalen]

Parterne i aftalen kan ved fælles overenskomst beslutte at opfordre andre medlemsstaters myndigheder/administrationer til at blive parter i aftalen.

2. Formålet med det fælles hold

Aftalen vedrører oprettelse af et fælles hold med følgende formål:

[Beskriv det specifikke formål med det fælles hold.

Beskrivelsen bør omfatte omstændighederne i forbindelse med den eller de strafbare handlinger, der efterforskes i de deltagende stater (dato, sted og art) og, hvis det er relevant, en henvisning til de igangværende nationale procedurer. Henvisninger til sagsrelaterede personoplysninger skal begrænses til et minimum.

Dette afsnit bør også kort beskrive målsætningerne for det fælles hold (herunder f.eks. indsamling af bevismateriale, koordineret anholdelse af mistænkte, indefrysning af aktiver osv.). I denne forbindelse bør parterne overveje at medtage påbegyndelsen og afslutningen af en finansiel efterforskning som en af det fælles holds målsætninger¹⁰.]

---

¹⁰ Parterne bør i denne forbindelse henvise til Rådets konklusioner om og handlingsplan for vejen frem med hensyn til finansiel efterforskning (Rådets dok. 10125/16 + COR 1).

3. Aftalens gyldighedsperiode

Parterne er enige om, at det fælles hold indsættes i **[angiv specifik varighed]**, der starter ved aftalens ikrafttræden.

Aftalen træder i kraft, når den sidste part i det fælles hold har undertegnet den. Denne periode kan forlænges ved fælles overenskomst.

4. Stater, på hvis område det fælles hold skal indsættes

Det fælles hold indsættes i de stater, der er parter i aftalen.

Holdet udfører sine opgaver i overensstemmelse med national lovgivning i de stater, hvor det på et givet tidspunkt indsættes.

5. Det fælles holds ledere

Lederne af holdet skal være repræsentanter for de kompetente myndigheder, der deltager i strafferetlige efterforskninger, i de stater, hvor holdet på et givet tidspunkt indsættes, og under deres ledelse udfører medlemmerne af det fælles hold deres opgaver.

Parterne har udpeget følgende personer til at fungere som ledere af holdet:

Navn	Stilling/rang	Myndighed/agentur	Stat

Såfremt en af de ovennævnte personer ikke er i stand til at udføre sine opgaver, udpeges der straks en stedfortræder. Skriftlig meddelelse om stedfortræderens udpegning stiles til alle berørte parter og knyttes som bilag til aftalen.

6. Medlemmer af det fælles hold

Ud over de personer, der er nævnt i punkt 5, udarbejdes en liste over medlemmerne af det fælles hold i et særligt bilag til aftalen¹¹.

Såfremt et af medlemmerne af det fælles hold ikke er i stand til at udføre sine opgaver, udpeges der straks en stedfortræder ved skriftlig meddelelse fra den kompetente leder af det fælles hold.

7. Deltagere i det fælles hold

Parter i det fælles hold er enige om at inddrage **[indsæt f.eks. Eurojust, Europol, OLAF osv.]** som deltagere i det fælles hold. Særlige ordninger i relation til deltagelsen af **[indsæt navn]** skal behandles i det relevante tillæg til aftalen.

¹¹ Om nødvendigt kan det fælles hold omfatte nationale eksperter i inddrivelse af aktiver.

8. Indsamling af oplysninger og bevismateriale

Lederne af det fælles hold kan aftale specifikke procedurer, der skal følges i forbindelse med det fælles holds indsamling af oplysninger og bevismateriale i de stater, hvor det indsættes.

Parterne giver lederne af det fælles hold til opgave at rådgive om fremskaffelse af bevismateriale.

9. Adgang til oplysninger og bevismateriale

Lederne af det fælles hold skal angive de processer og procedurer, der skal følges med hensyn til deling af oplysninger og bevismateriale fremskaffet af det fælles hold i hver medlemsstat.

[Desuden kan parterne blive enige om en klausul, der indeholder mere specifikke regler om adgang til og behandling og anvendelse af oplysninger og bevismateriale. En sådan klausul kan navnlig anses for passende, når det fælles hold hverken er baseret på EU's konvention eller rammeafgørelsen (der allerede omfatter særlige bestemmelser i denne henseende – jf. artikel 13, stk. 10, i konventionen).]

10. Udveksling af oplysninger og bevismateriale indhentet forud for det fælles hold

Oplysninger eller bevismateriale, der allerede forelå på tidspunktet for aftalens ikrafttræden, og som vedrører den efterforskning, der er beskrevet i aftalen, kan udveksles mellem parterne inden for aftalens rammer.

11. Oplysninger og bevismateriale fra stater, der ikke deltager i det fælles hold

Skulle der opstå behov for, at der sendes en anmodning om gensidig retshjælp til en stat, der ikke deltager i det fælles hold, skal den anmodende stat overveje at søge samtykke fra den anmodede stat til, at de oplysninger eller bevismateriale, der indhentes som følge af anmodningens efterkommelse, deles med den eller de øvrige parter i det fælles hold.

12. Særlige ordninger i forbindelse med udlånte medlemmer

[Når det anses for hensigtsmæssigt, kan parterne i henhold til denne bestemmelse vedtage særlige betingelser, i henhold til hvilke udlånte medlemmer kan:

- udføre efterforskningsopgaver — herunder navnlig tvangsindgreb — i den stat, hvor holdet indsættes (hvis det skønnes hensigtsmæssigt, kan national lovgivning anføres her eller alternativt knyttes som bilag til aftalen)*
- anmode om foranstaltninger, der skal gennemføres i den stat, som vedkommende er udlånt til*
- dele oplysninger indsamlet af holdet*
- bære/bruge våben.]*

13. Ændringer af aftalen

Aftalen kan ændres ved fælles overenskomst mellem parterne. Medmindre andet er anført i aftalen, kan ændringer udfærdiges i en given skriftlig form, som parterne er blevet enige om¹².

14. Høring og koordinering

Parterne sørger for at høre hinanden, når det er nødvendigt for at koordinere holdets aktiviteter, herunder i forbindelse med, men ikke begrænset til:

- gennemgang af de opnåede fremskridt og holdets resultater
- efterforskernes timing og interventionsmetode
- den bedste måde at gennemføre eventuelle retssager på, overvejelser om passende domstol og beslaglæggelse.

15. Kommunikation med medierne

Påtænkes kommunikation med medierne, vedtages timingen og indholdet heraf af parterne og følges af deltagerne.

16. Evaluering

Parterne kan overveje at evaluere det fælles holds resultater, bedste praksis og indhøstede erfaringer. Et særligt møde kan afholdes for at foretage evalueringen.

[I den forbindelse kan parterne benytte den specifikke [evalueringsformular for fælles hold](#), som er udarbejdet af EU's netværk af eksperter vedrørende fælles efterforskningshold. Der kan søges EU-midler til afholdelse af evalueringsmødet.]

17. Særlige ordninger

[Indsæt, hvis det er relevant. Formålet med følgende underpunkter er at fremhæve eventuelle områder, der kan beskrives nærmere.]

17.1. Regler for videregivelse af oplysninger

[Parterne kan her, hvis de ønsker det, præcisere gældende nationale regler for kommunikation til forsvaret og/eller vedlægge en kopi eller et resumé af dem.]

---

¹² Eksempler på formuleringer kan ses i bilag 2 og 3.

17.2. Forvaltning af aktiver/ordninger for inddrivelse af aktiver

17.3. Ansvar

[Parterne kan ønske at regulere dette aspekt, navnlig når det fælles hold hverken er baseret på EU's konvention eller rammeafgørelsen (der allerede omfatter særlige bestemmelser i denne henseende — jf. artikel 15 og 16 i konventionen).]

18. Organisatoriske ordninger

[Indsæt, hvis det er relevant. Formålet med følgende underpunkter er at fremhæve eventuelle områder, der kan beskrives nærmere.]

18.1. Faciliteter og udstyr (kontorlokaler, køretøjer og andet teknisk udstyr)

18.2. Omkostninger/udgifter/forsikring

18.3. Finansiell støtte til fælles hold

[Under denne bestemmelse kan parterne aftale specifikke ordninger vedrørende roller og ansvarsområder inden for holdet vedrørende indgivelse af ansøgninger om EU-midler.]

18.4. Kommunikationsprog

Udfærdiget i [sted], den [dato].

[Alle parter underskrifter]

Tillæg I

TIL MODEL TIL AFTALE OM OPRETTELSE AF ET FÆLLES EFTERFORSKNINGSHOLD

Deltagere i det fælles hold

Ordning med Europol/Eurojust/Kommissionen (OLAF), organer, der har kompetence i medfør af bestemmelser vedtaget inden for rammerne af traktaterne, og andre internationale organer.

1. Deltagere i det fælles hold

Følgende personer deltager i det fælles hold:

Navn	Stilling/rang	Organisation

[Indsæt medlemsstatens navn] har besluttet, at dens nationale medlem af Eurojust deltager i det fælles efterforskningshold på vegne af Eurojust/som kompetent national myndighed¹.

Såfremt en af de ovennævnte personer er forhindret i at udføre sine opgaver, udpeges en stedfortræder. Skriftlig meddelelse om stedfortræderens udpegning stiles til alle berørte parter og knyttes som bilag til aftalen.

2. Særlige ordninger

Ovennævnte personers deltagelse er underlagt følgende betingelser og tjener kun følgende formål:

2.1. Første deltager i aftalen

- 2.1.1. Formål med deltagelsen
- 2.1.2. Tildelte rettigheder (hvis relevant)
- 2.1.3. Bestemmelser vedrørende omkostninger
- 2.1.4. Formål med og omfang af deltagelsen

¹ Det ikkerekvivalente overstreges.

2.2. *Anden deltager i aftalen (hvis relevant)*

2.2.1. ...

3. Betingelser for deltagelse for Europolansatte

- 3.1. Europolansatte, der deltager i det fælles hold, skal bistå alle holdets medlemmer og stille den samlede vifte af Europolansattes støttetjenester til rådighed for den fælles efterforskning som fastsat i og i overensstemmelse med Europolforordningen. De må ikke anvende tvangsindgreb. Deltagende Europolansatte kan dog, hvis det pålægges dem af lederen eller lederne af holdet og under dennes eller disses vejledning være til stede under det fælles holds operationelle aktiviteter for at yde rådgivning og bistand på stedet til de medlemmer af holdet, der foretager tvangsindgreb, forudsat at der ikke er nogen retlige begrænsninger på nationalt plan dér, hvor holdet indsættes.
- 3.2. Artikel 11, litra a), i protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter finder ikke anvendelse på Europolansatte under deres deltagelse i det fælles hold². I forbindelse med det fælles holds aktiviteter er Europolansatte, hvad angår strafbare handlinger begået mod dem eller af dem, underlagt gældende lov for personer med lignende funktioner i den medlemsstat, hvor aktiviteterne udføres.
- 3.3. Europolansatte kan kontakte medlemmerne af det fælles hold direkte og i overensstemmelse med Europolforordningen stille alle nødvendige oplysninger til rådighed for alle holdets medlemmer.

---

² Protokol vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (konsolideret udgave) ([EUT C 326 af 26.10.2012, s. 266](#)).

Tillæg II

TIL MODEL TIL AFTALE OM OPRETTELSE AF ET FÆLLES EFTERFORSKNINGSHOLD

Aftale om at forlænge et fælles efterforskningsholds indsættelsesperiode

Parterne har aftalt at forlænge indsættelsesperioden for det fælles efterforskningshold (i det følgende benævnt »det fælles hold«), der blev oprettet ved aftale af **[indsæt dato]**, udfærdiget i **[indsæt sted for undertegnelsen]**, hvoraf kopi er vedlagt.

Parterne er af den opfattelse, at indsættelsesperioden bør forlænges ud over den periode, som det fælles hold blev oprettet for **[indsæt dato for periodens udløb]**, da formålet i henhold til aftalens punkt **[indsæt punktet vedrørende formålet med det fælles hold]** endnu ikke er nået.

De omstændigheder, der kræver forlængelse af indsættelsesperioden, er blevet nøje gennemgået af alle parter. Forlængelsen anses for at være væsentlig for at nå det formål, som det fælles hold blev oprettet til.

Det fælles efterforskningshold forbliver derfor i funktion for en yderligere periode på **[angiv specifik varighed]** fra aftalens ikrafttræden. Parterne kan forlænge ovennævnte periode yderligere ved fælles overenskomst.

Dato/underskrift

Tillæg III

TIL MODEL TIL AFTALE OM OPRETTELSE AF ET FÆLLES EFTERFORSKNINGSHOLD

Parterne har aftalt at ændre den skriftlige aftale om oprettelse af et fælles efterforskningshold (i det følgende benævnt »det fælles hold«) af [indsæt dato], udfærdiget i [indsæt sted], hvoraf kopi er vedlagt.

Signatarerne har aftalt, at følgende punkter i aftalen ændres således:

1. (Ændring ...)

2. (Ændring ...)

De omstændigheder, der kræver, at aftalen om oprettelsen af det fælles hold ændres, er blevet nøje gennemgået af alle parterne. Ændringen eller ændringerne af aftalen om oprettelse af det fælles hold anses for at være væsentlig(e) for at nå det formål, som det fælles hold blev oprettet til.

Dato/underskrift

BILAG IV - Tjekliste til planlægning og koordinering af operationelle aktiviteter

1. Generelle spørgsmål

JIT-partnerne kan for at give JIT'et mulighed for at fungere effektivt – hvis det ikke allerede indgår i selve JIT-aftalen – overveje at nå til enighed om praktiske ordninger vedrørende bl.a. følgende:

efterforskningsmæssige mål (på både kort og mellemlang sigt)

udveksling af oplysninger og bevismateriale: kommunikationskanaler og hyppighed, dvs. anvendelse af SIENA, der er tilgængeligt via Europol, som et sikkert middel til formidling af personlige og følsomme oplysninger, eller sikker e-mail, der er tilgængeligt med Eurojusts udstyr

koordinering af efterforskningsmæssige foranstaltninger: operationelle briefingers hyppighed og format (ansigt til ansigt eller videoforbindelse)

udlånte medlemmers rolle: tidspunkt for og varighed af udlånet, mulige opgaver i den stat, hvor holdet opererer

administration og logistik: arbejdssprog, udstyr (kontorfaciliteter, køretøjer, IT-udstyr m.m.), ressourcer, personale

krav vedrørende offentliggørelse og antagelighed: præcisering af relevante nationale bestemmelser og kortlægning af specifikke krav, der kan være relevante med henblik på JIT-operationer

finansiel støtte: rollefordeling og ansvar for indgivelse af støtteansøgninger og anmodninger om godtgørelse

retsforfølgingsstrategier: aftaler om jurisdiktion, herunder evt. overførsel af retsforfølgning.

2. Kriminalitetsspecifikke spørgsmål

JIT-partnerne kan eventuelt også overveje disse supplerende ordninger for følgende lovovertrædelser:

menneskehandel: særlige ordninger for støtte til ofre

narkotikahandel: håndtering af prøver og efterfølgende kriminalteknisk undersøgelse heraf, herunder dækning af udgifter

eurofalskmøntneri: samarbejde med Den Europæiske Centralbank og/eller nationalbanker, også med Europols falskmøntnerigruppe

hvidvaskning af penge og inddrivelse af aktiver: koordinering af samarbejdet med tredjelande, specifikke ordninger til håndtering af den finansielle dimension af efterforskninger, ordninger vedrørende sporing, indefrysning, konfiskation, forvaltning og deling af aktiver blandt JIT-partnere (og evt. med stater, der ikke deltager i JIT'et), herunder nødvendigheden af hasteforanstaltninger for at forebygge aktivers spredning, anvendelse af eksisterende netværk (f.eks. CARIN og andre regionale netværk til inddrivelse af aktiver)

forfalskning: vilkår for inddragelse af private parter, indledning og koordinering af finansielle efterforskninger

formueforbrydelse: oplagring af beslaglagte genstande, herunder deling af oplagringsudgifter

IT-kriminalitet: vilkår for inddragelse af private parter, inddragelse af lande uden for EU.

Hvis der kræves præcisering af specifikke aspekter af forskellige former for lovovertrædelser, kan Europols eksperter og analytikere og Eurojusts nationale kontorer kontaktes, og der kan findes løsninger på operationelle møder og koordineringsmøder (jf. bilag II).